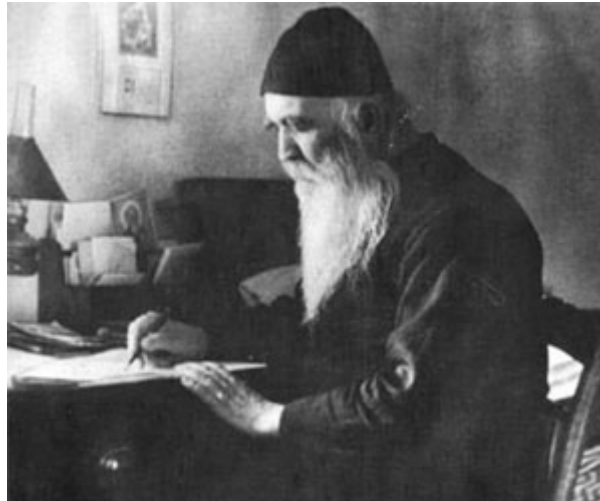

Πως ο Άγιος Δημήτριος έσωσε τον π. Φιλόθεο Ζερβάκο από την εκτέλεση (2ο μέρος) (Στέλιος Κούκος)

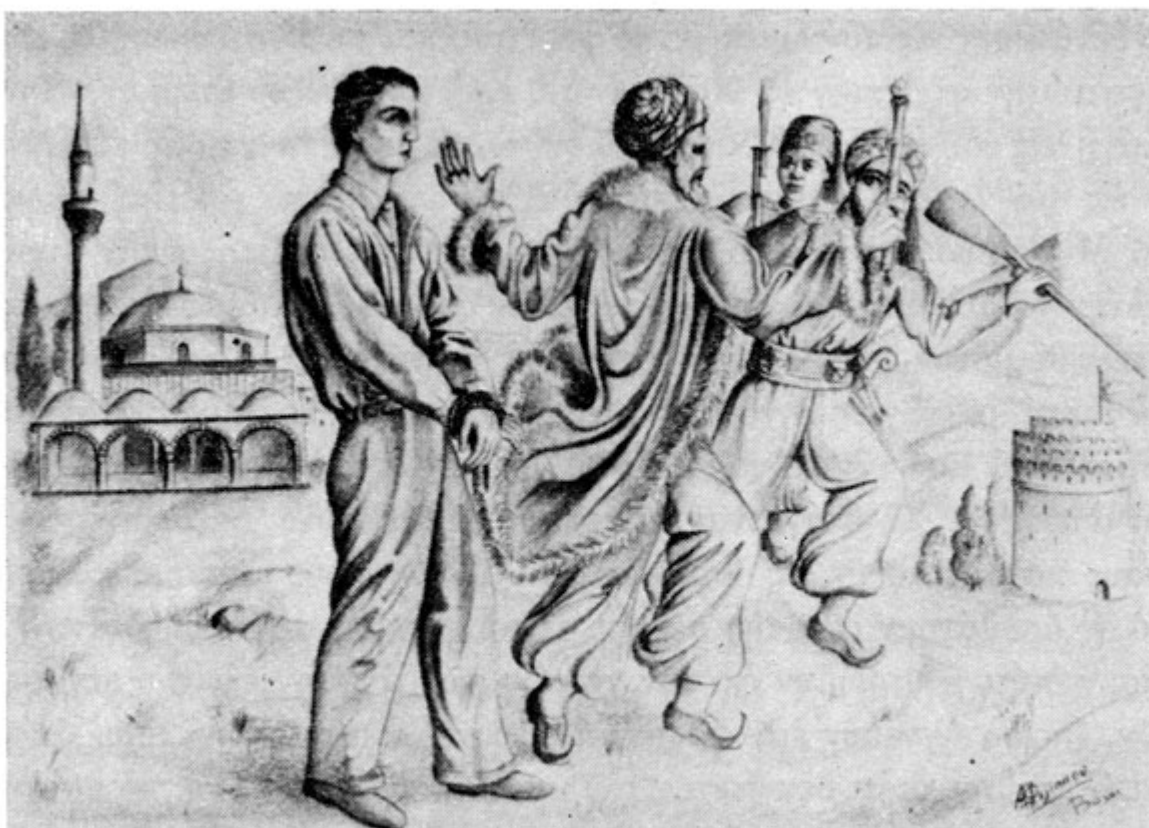
/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Για το πρώτο μέρος βλέπε εδώ](#)

Νέο ταξίδι προς το Άγιον Όρος, Μάιος 1910

Το εσπέρας αναχωρήσαμεν εκ Βόλου και κατά την πρωίαν εφθάσαμεν εις Θεσσαλονίκην, αλλά δεν εξήλθον του ατμοπλοίου, φοβούμενος μήπως πάθω όσα έπαθον κατά το πρώτον ταξείδιον. Περί την 4ην μ.μ. ώραν αναχωρήσαμεν εκ Θεσσαλονίκης, περί δε την εσπέραν εβλέπομεν καθαρώς μακρόθεν το Άγιον Όρος, προ πάντων δε την κορυφήν του Άθωνος. [...]

*Τῇ θαυμαστῇ ἐπεμβάσει τοῦ Μεγαλομάρτυρος Ἀγ. Δημητρίου ὁ
πασᾶς ἐλευθερῶναι τὸν Κωνσταντῖνον, ὁδηγούμενον
ὑπὸ τῶν δημίων εἰς θάνατον.*

Σύλληψις και φυλάκισις υπό των Τούρκων

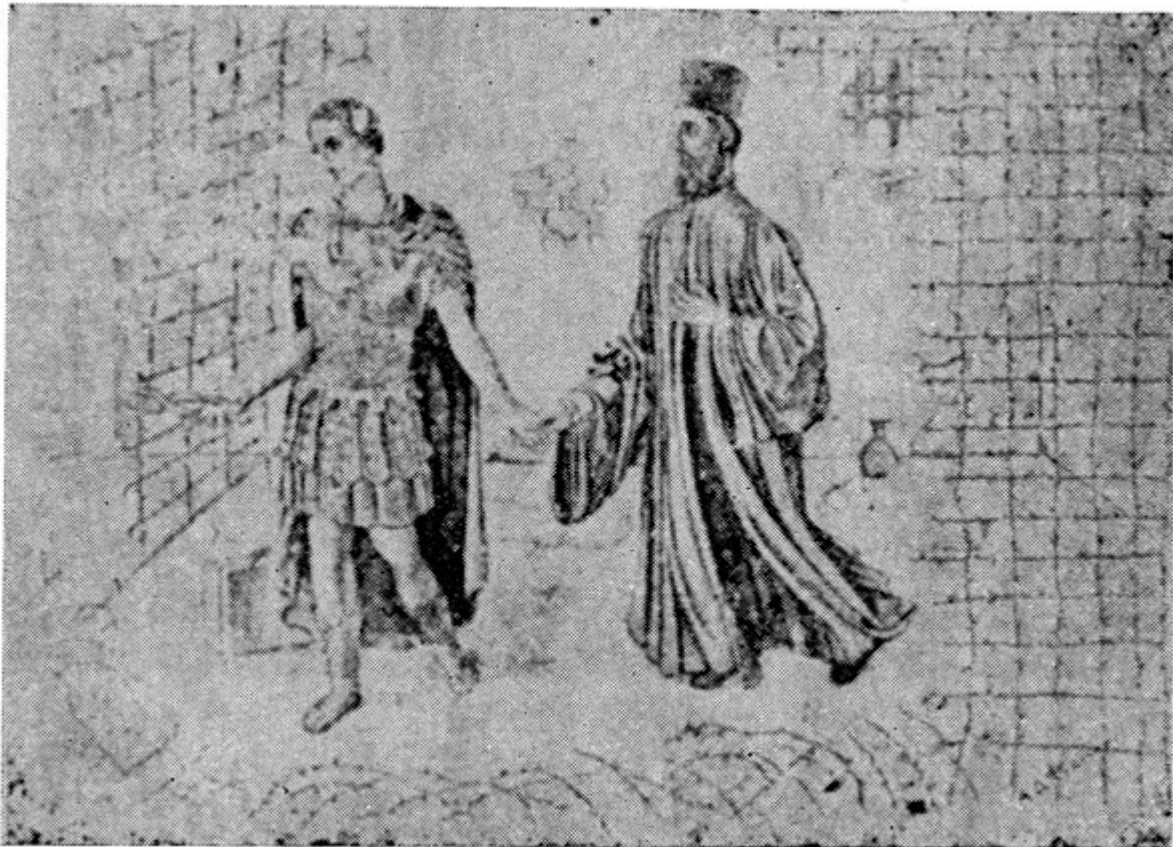
Όταν το πλοῖον [κατά την επιστροφή από το Ἅγιον Όρος] ἐφθασεν εἰς τον λιμένα της Θεσσαλονίκης ἐκρίνα καλόν να ἐξέλθω διά να προσκυνήσω τον τάφον του Ἀγίου Δημητρίου, του προστάτου μου και μετά Θεόν φύλακος και σωτήρος μου. Εξελθών, δεν ηξεύρω πώς, πάλιν οι Τούρκοι με ἐξέλαβον ως κατάσκοπον και με εἶχον υπό επιτήρησιν αρκετάς ἡμέρας. Όταν δε ἀπεφάσισα να φύγω και ἐπέρασα ἀπό το Τελωνεῖον με συνέλαβον και με ἐπέρασαν ἀπό τρεις σειράς συρματοπλεγμάτων και με ἐκλείσαν ἐκεῖ. Εύρον δε ἐκεῖ κεκλεισμένον νεανίαν, τον ὁποῖον ἠρώτησα· διά ποῖον λόγον μας ἐκλείσαν; μοι λέγει· Διά να μας φονεύσουν, και ἐγώ εἶπον· Τι κακόν ἐποιήσαμεν; Ἄφησε, μοι εἶπε, μη ἐξετάζεις το διατί... Δεν παρήλθον ὀλίγα λεπτά της ώρας και κατέπλευσεν εἰς τον λιμένα της Θεσσαλονίκης ατμόπλοιον ἐρχόμενον ἐκ Ρωμανίας με φορτίον πετρελαίου και αρκετούς ἐπιβάτας.

Μόλις ὅμως ἐφθασεν, τις οἶδε πώς και ἀπό ποῖαν αἰτίαν, δοχεῖον τι του πετρελαίου ἦναψε, το ὁποῖον ἀκαριαίως μετεδόθη εἰς ὅλον το φορτίον, και εἰς μίαν στιγμὴν κρότοι ἰσχυροὶ ἠκούοντο και φλόγες ουρανομήκεις ἀνεπετάσσοντο. Ἡ Θεσσαλονίκη ἐγένετο ἀνάστατος! Χιλιάδες ἀνθρώπων κατήλθον εἰς την παραλίαν, ἄλλοι διά να

ίδουν και άλλοι να σώσουν τους κινδυνεύοντας επιβάτας με τας λέμβους και τα πλοία. Έφυγον δε και όλοι οι φύλακες από το Τελωνεῖον. Την στιγμήν εκείνην ο νεανίας εκείνος εξαγαγών ψαλίδιον εκ της τσέπης του έκοψεν τα σύρματα, και λαβών με εκ της χειρός εξήγαγε έξω της φυλακής. Είτα πληρώσας Εβραῖόν τινα λεμβούχον τω είπεν να μας υπάγη εις το ελληνικόν ατμόπλοιον, το οποίον ευρίσκετο έξω του λιμένος. Ενώ ητοιμαζόμεθα να εισέλθωμεν εις την λέμβον, ήλθεν ο στρατιώτης εκείνος που με έκλεισεν εις τα συρματοπλέγματα να με συλλάβη, αλλ' ο νεανίας εκείνος, όστις με εξήγαγε, τω έδωκεν ράπισμα και έφυγε.

Ανήλθομεν εις το ελληνικόν ατμόπλοιον και εγώ εφρόντισα να τοποθετήσω τα πράγματά μου, αφού δε τα ετοποθέτησα, εστράφην διά να εύρω τον νεανίαν εκείνον, τον σωτήρα μου, να τον ευχαριστήσω και ερωτήσω ποίος και από πού ήτο. Αλλά δεν τον εύρον. Ερωτήσας σχεδόν πάντας τους επιβάτας και τους του ατμοπλοίου αντελήφθην ότι ουδείς είδεν αυτόν, ούτε να εισέλθη εις το πλοῖον ούτε να εξέλθη. Τις ήτο και τι εγένετο ο Θεός οίδεν. Εγώ τούτο μόνον οίδα, ότι μετά πάροδον αρκετών ετών, ότε ηλευθερώθη η Θεσσαλονίκη και επήγα και ελειτούργησα και εκήρυξα τον λόγον του Θεού εις τον Ναόν του Αγίου Δημητρίου και είδον την εικόνα του Αγίου, ανεμνήσθην ότι ο νεανίας εκείνος που με ηλευθέρωσε της φυλακής και με ωδήγησεν εις το ατμόπλοιον είχεν μεγάλην ομοιότητα με την εικόνα του Αγίου Δημητρίου.

Εκ Θεσσαλονίκης εκπλεύσαντες το εσπέρας την πρωίαν εφθάσαμεν εις Βόλον...

*Ὁ π. Φιλόθεος εὕρισκόμενος εἰς τὴν φυλακὴν ἐλευθεροῦται
ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου.*

Ἰκετευτική δέησις πρὸς Μεγαλομάρτυρα Δημήτριον δι' ἀπελευθέρωσιν Θεσσαλονίκης

Αναχωρήσας ἐξ Ἀγίου Ὁρους καὶ, ὅτε το πλοῖον ἐφθανε εἰς τὸν λιμένα τῆς Θεσσαλονίκης, πλησιάσας εἶδον τὴν πόλιν ἐκ τοῦ ατμοπλοίου καὶ δακρύσας ἔλεγον:

«Θεσσαλονίκη, Θεσσαλονίκη, ὦ Θεσσαλονίκη! Το πάλαι μὲν ἐνδοξὸς καὶ τετιμημένη, νυν δὲ ἄδοξος καὶ καταφρονημένη. Πού ἡ ἀρχαία δόξα σου; Πού οἱ μεγαλοπρεπεῖς καὶ ωραῖοι ναοὶ σου; Φευ! μετετράπησαν εἰς τζαμιά. Πού εἶναι οἱ Ἅγιοί σου; Ὁ Μεγαλομάρτυς Δημήτριος, ὁ φρουρός σου καὶ φύλαξ, ὁ πρόμαχος καὶ υπερασπιστής σου; Πού οἱ Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς σου, Γρηγόριος ὁ Παλαμάς, Ἰωσήφ καὶ Θεωνάς; Πού ὁ Ὁσιος Δαβίδ καὶ ἡ Οσία Θεοδώρα, καὶ τόσοι ἄλλοι Ἅγιοί σου παλαιοὶ καὶ νέοι; Αἱ ἀμαρτίαι σου ἦσαν πολλαί καὶ διὰ τοῦτο σε ἐγκατέλιπεν ὁ Θεός. Σε ἐγκατέλιπον δὲ καὶ οἱ Ἅγιοί σου καὶ προ πάντων ὁ φρουρός καὶ φύλαξ σου καὶ βοηθός, ὁ Ἅγιος Δημήτριος, ὅστις τόσας καὶ τόσας φορές σε ἐβοήθησε καὶ σε ἐλύτρωσεν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς σου καὶ ἀπὸ ἄλλους κινδύνους. Ἀλλ', ὦ Μεγαλομάρτυς Δημήτριε, Στρατηλάτα τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως, σε ἱκετεύω καὶ παρακαλῶ θερμῶς, μεσίτευσον πρὸς Κύριον ὑπὲρ τῆς πατρίδος σου καὶ

ελευθέρωσον αυτήν εκ της δουλείας των αθέων Αγαρηνών. Έχεις την παρρησίαν και ό,τι ζητήσεις από τον Κύριον το λαμβάνεις. Αρκετά έτη εγκατέλιπες την πατρίδα σου διά τας αμαρτίας της. Ελθέ και πάλιν εις αυτήν διά να λάμψη και πάλιν εις αυτήν η Ορθόδοξος πίστις και δοξασθή το όνομα του Υψίστου Θεού».

Μετά δύο έτη έγινε ο Βαλκανικός πόλεμος και η Θεσσαλονίκη ηλευθερώθη τη μεσιτεία και βοηθεία του Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου κατ' αυτήν την ημέραν της επετείου εορτής του, ήτοι την 26ην Οκτωβρίου 1912.